

Πάριτελε Αρσενιε Βογα - Vameşul şi fariseul

nesc / [Συναξαριακές Μορφές](#)

... sau smerenia şi trufia.

Unul îşi spunea virtuţile; celălalt, mai în urma templului, păcatele. Unul vrednicia, celălalt nevrednicia. Ar fi bune virtuţile fariseului.

Vameşul nu le avea, dar în lipsa lor avea smerenia. Rele erau faptele vameşului, dar, pentru smerenie s-a întors din templu mai îndreptat la casa sa.

Cel mai bine ar fi de-a avea virtuţile fariseului, şi încă întrecute, după cuvântul că: „de nu va prisosi dreptatea voastră pe cea a cărturarilor şi a fariseilor, nu veţi intra în împărăţia lui Dumnezeu” -virtuţi unite cu smerenia vameşului.

Cu îmbinarea virtuţilor unuia şi cu smerenia şi cuvintele celuilalt s-au nevoit călugării de-a lungul veacurilor. Căci: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul”, sunt cuvintele „rugăciunii neîncetate”, care-şi au obârşia în cuvintele vameşului, spuse de Iisus. Cu această rugăciune mulţi s-au

Întors mai îndreptați „Acasă” în împărăție.

Păcatele au urmările cele mai felurite asupra omului:

1. Pe unii păcatele-i smeresc, îi rușinează înaintea lui Dumnezeu și-i hotărăsc la îndreptare.
2. Pe alții, mai înrăiți în ele, îi sălbătăcesc cu totul.
3. Iar pe alții îi împing până la nebunia fără întoarcere.

Cu un cuvânt păcatele tulbură sufletul în diferite trepte.

Dar virtuțile fariseice tulbură împotriva lor pe Dumnezeu. Căci virtuțile din ambiție și din „slavă”, e limpede că nu sunt din har. De aceea dau naștere trufiei fariseice, care-și câștigă pe Dumnezeu împotriva, – precum Însuși ne-a spus.

Deci trufia cu virtuți, fiind o virtute în pielea goală, sau își dă seama de goliciunea sa și cere acoperământ smerenia (sau dulama lui Dumnezeu cum o numește sfântul Isaac Sirul), cum ne asigură toți Sfinții Părinți. ([περισσότερα...](#))